

Je hebt bedacht dat op de 21^e december best aan materialistisch geluk kan worden gewerkt. Eigenlijk is dat niet de kerstgedachte. Dan hoor je aan de derde wereld te denken. Of minstens hoor je met je gedachten bij de twee game-consoles en die van de kantoor-politiek en de kinderpsychologie te zijn. Maar waarom ook alweer, ik vergeet het zo vaak. Gek is dat toch. Er zouden *incentives* voor moeten komen; dat je bijhoudt hoe braaf je geweest bent. En dat het dan loont. Maar ja, je bent ook geen 18 meer en zelfs als ik dat wel was, stelde ik vorige week bij de Anarchistische Abendunterhaltung vast, is het de vraag of het qua burgerlijkheid iets zou uitmaken. En als ik het dus wel was, 18, was er een (schrijve: 1) die ik dan wel een klein beetje aantrekkelijk vond. Waar die vrouwen uithangen? Thuis. Wow, zeker wéér een nieuwe studie opgepakt; makelaar, java-programmeur, derivatenhandel, MBA met asr ..

Zodoende wandel ik nu door een lokatie met een ander soort feelgood. Aardige, niet meer zo piepjonge meneren. Geur van olie en een 3 minuten geleden gedooft sigaar. Dashboardspray. Hoe zou deze zijn, verandering van blik doet rijden (ofzo). Alleen geklets aan je hoofd als je er zelf om vraagt. En écht misgaan kan er niets, want de prijzen zijn vast en het bouwjaar 1998.

Geen middenklassers

Akkoord, ik zet het een beetje dik in de verf. Maar de zaken gaan slecht, de crisis dreigt en "het hangt op de bank en zapt," dat zei Yvon Kroonenberg over mannen. Vast, vaak. Toch. Onzin dat vrouwen of kinderen dat niet zouden kunnen, hangzappen. Ik wil maar zeggen: mannen hebben niet het geboorterecht op bankhangen.

Crisis, wat heet. Griekenland en Italië willen devalueren en het is maar te hopen, dat de EU een Ron Baker heeft. En een Tony. "Brilliant? All I know is he's causing us tremendous funding problems!" (he's discovered a whole new way of *spending* money). En geen Peter Barings (van Nick Leeson). Wie is eigenlijk de Sultan-van-Brunei-beller, bij de EU? Anno 2010 is de Gouden Standaardsituatie -jaren 30- helemaal niet ondenkbaar. Ach, het zal wel niet écht misgaan, het ging tot nu toe altijd goed met de Euro (geloof ik?). Terug naar de protagonist -dat ben ik, dus. Ik laat me niet ontmoedigen, maar ik tel wel de haren in mijn kam. Ik bladder af, 't schijnt. Een GSi is dus voor mij niks meer dan een gemiste kans en een gepasseerd station (en zeker niet de enige). Logisch gevolg: ik voel voor de V6.

De Omega onderging in 1999 een restyling. Hoewel het natuurlijk *altijd* de bedoeling is, zijn facelifts toch niet per definitie raak geschoten. Deze Omega echter, is zowel binnen als buiten net iets vierkanter geworden. En dat staat de grote auto goed. Het interieur past daardoor nog steeds goed bij het exterieur, wat evenmin vanzelfsprekend het geval is na face-lifts. Wat prettig is, is dat de iets vierkantere styling van het dashboard erg mooi aansluit bij wat Opel nu nieuw op de markt brengt. Oftewel: hij doet niet verouderd aan.

De Opel heeft bovendien een uitrusting en aankleding die recht doet aan het karakter van de wagen. De wat Amerikaans

vormgegeven stationwagon is namelijk geen auto om driftig mee te gaan corneren, maar meer om lange afstanden mee te toeren. Hij is uitgerust met de 2.5 liter V6, 170 pk. Het interieur bevat veel feelgood beige, het koetswerk is behoorlijk stoer. Er staat echt een wagen op de oprit, geen *middenklasser* (het woord alleen al). Kijkend naar de verkoopstatistiek, wordt die mening niet algemeen gedeeld;

je moet die Omega zien als *jouw* kindje. Jij waardeert hem om zijn ruwe bolster-achtige charme.

Klip, nabij Schiedam, biedt die 170 pk ook in de Vectra. Jazeker, daar heeft Opel hem ook in weten te krijgen en dat dat past is verbazend. Wil ook maar net. Open de motorkap en stel vast dat het geen favoriet van de technicus zal zijn, maar daar hoeft de robuuste krachtbron niet te vaak langs; dus wat kan het bommen. Dat is dus wel heel leuk testrijden: stel je voor: dezelfde motor eerst meemaken in een grotere achterwielaandrijver, en dezelfde 170 pk in een voorwielaandrijver die de Vectra is.

De ene agiel, wendbaar, populair bij eenieder en zeker modieus te noemen; de ander met zachte kussentjes, ronde vormen, een stuurwiel waar jij de lol van snapt .. wat meer voor jezelf alleen een traktatie.

[uh, waar was ik]

Oh ja, ik ben er al weer. Ik lees dat een dag kinderopvang maar 87 euri per maand kost. 20 euri per dag verdienen moet lukken, toch? Kan ze fijn jouw zescilinder bij elkaar sparen. Word jij gelukkig.

Is dat geen goede deal? Want dat kan zo niet blijven duren natuurlijk, als jij echt in de midlifecrisis duikt en aan een ander soort inruilen gaat denken, moet ze pas echt hard gaan werken, hmm. En neem het aan van iemand who's been there, Jan schrijft het wat

Elk verhaal knapt op van een plaatje El

Compositie met palm en bal op sokkel

mooier op dan het is (plenty? 't Allittereert wel goed). Maar houd de teneur van zijn verhaal vast: je bent geen wrak, gedraag je ernaar, stel eisen.

Nieuw! "Verder," tijdschrift over scheiden, bij aankoop van een zescilinder. Verwenarrangement, voor hem en voor haar. Maar dan anders.

Keuzes zijn het leukst als het eigenlijk niet fout kan gaan. Als beide aanbiedingen prima deugen, bang for your buck geven zoals de Angelsaks dat uitdrukt. Alleen maar anders, niet béter. De slanke, getailleerde Vectra en zeker als GTS is elegant en modieus. Aan te kleden met aardige opties en accessoires. Gewaardeerd in elk gezelschap. De Omega een robuuste, ruwe bolster die niet al te veel praat. Soms een vreemde vogel wordt gevonden. Wat anders tegen de wereld aankijkt. Maar. Onverbiddelijke charme, schoonheid die in de details zit.

Tailles, per twee, in luxe geschenkverpakking

Robbert Heijm
RHP

Lees ook:
rhp-producties.nl
villamedia.nl > community > blog > Een avond met André Száz.

